

evenals het grootste deel van het metanotum, de monddeelen en gedeeltelijk de pooten; op de glasheldere vleugels een donkere dwarsband. Het dier nestelt in het zand en fourageert met *Jassidae* (na verwant aan de „Schuimbeestjes”).

Amsterdam, Januari 1925.

J. KOORNNEEF.

NASCHRIFT: Over „Eenige voor ons land nieuwe Hymenoptera uit Limburg” zie men mijn mededeeling in het „Natuurhistorisch Maandblad”, 13e Jrg. (1924), blz. 79. Een overdruk is voor belangstellenden beschikbaar.

Hemichroa alni L.

Naar aanleiding van de hier boven, p. 358, gedane mededeeling van den heer KOORNNEEF omtrent het mannetje van eene *Hemichroa*-soort, hetzij *alni* L., dan wel *crocea* Geoffr. (*rufa* Pz.), welke mannetjes, zooals daar vermeld wordt, beide uiterst zeldzaam en niet van elkander te onderscheiden zijn, wil ik het volgende vermelden.

In mijne verzameling bevindt zich eveneens een mannetje van eene *Hemichroa*-soort; dat, tegelijk met een wijfje, gekweekt werd. De larven werden op berk (niet op els) gevonden te Putten en de beide exemplaren verschenen op 21 Mei 1895. Daar dit wijfje eene echte *Hemichroa alni* is, staat het wel vast, dat het mannetje tot dezelfde soort behoort. De soort is dus hier niet twijfelachtig.

Schovenhorst, Putten, Jan. 1925.

J. TH. OUDEMANS.

Een goed plakmiddel voor Insekten ¹⁾.

Sedert jaren gebruikte ik voor het opplakken van insekten op de bekende kartonnen slipjes en voor het repareeren van gebroken insekten arabiese gom. Het middel beviel mij maar matig, daar bij zeer droog weer de gom de neiging vertoont af te springen, terwijl hij bij vochtig weer zacht wordt, met het gevolg, dat in beide gevallen de insekten van de slipjes loslaten. Vooral bij verzending per post was dit een groot bezwaar, daar dikwijls niet meer uit te maken was, bij welk etiket een losgeraakt insekt behoorde.

1) Voor de hier gebruikte spelling is alleen de schrijver verantwoordelijk.

Verder heeft arabiese gom de onaangename eigenschap, om na enige tijd donkerbruin te worden; ook ontwikkelt zich, tenminste hier in de tropen, bij vochtig weer wel eens schimmel op de gom.

Verleden jaar maakte de bekende myrmecoloog W. C. CRAWLEY, mij op een veel beter plakmiddel opmerkzaam, n.l. **Traganthgom**.

Hiervan lost men enige stukjes in kokend water op en voegt daarbij een paar druppels arabiese gom. Tegen schimmelvorming op de voorraad oplossing werd mij opgegeven een minimale hoeveelheid karbolzuur toe te voegen. Daar ik vroeger wel eens had waargenomen, dat zelfs sporen karbolzuur bij tere insekten verkleuring veroorzaken, verving ik deze met goed succes door tymol. Een heel klein stukje daarvan, tot poeder gewreven en door de opgeloste traganthgom geroerd, is voldoende. Het aangegeven middel, dat ik nu bijna sedert een jaar tot mijn grote voldoening gebruik, heeft de volgende voordeelen:

Het loslaten van de insekten komt niet meer voor, nóch bij droog, nóch bij vochtig weer. Bij de per post verzonden verzamelingen is, voor zover ik weet, niets los geraakt. Traganthgom droogt kleurloos op en wordt op de duur niet donker, terwijl ik van schimmelvorming niets meer gemerkt heb. Ik kan dan ook mijn kollega-insektenverzamelaars het middel ten zeerste aanbevelen.

Fort de Kock (Sumatra).

EDW. JACOBSON.

Vlindereieren, op een zeer abnormale plaats afgezet.

Dat vlinderwijfjes hare eieren soms afzetten op andere planten, dan die, welke gewoonlijk de voedselplant der rups vormen, is bekend (Zie o.a. Entomol. Berichten No. 106). In den herfst van 't vorig jaar kon ik echter iets waarnemen, dat nog sterker van den gewonen gang afweek. Ik zag n.l. een vlinder vlak onder een sterke booglamp zitten. Toen ik er bijklom, bleek het een ♀ exemplaar van *Ennomos autumnaria* Wernb. te zijn, dat bezig was op het hout van den paal hare eitjes af te zetten. Enkele tientallen had ze reeds op 't hout gedeponeed; thuis in